

Livet i en fröbank

Förstår inte varför jag tänker på detta sätt. Extensiell kris: fan va svårt allt är. Asså varför är livet inte bara lall? Typ matematik, varför måste man trassla upp en ekvation? Kan inte X bara vara X? Jag märkte det knappt men för att tillfredsställa X måste det vara jämnt på båda sidorna - man måste isolera, ta till och från. Men jag har aldrig varit bra på det - sortera allt i rätt ordning. Ändå är jag variabeln som blir isolerad. Det var ju därför att ekvationen skulle vara trasslig. Jag isolerar mig. Umgås med vänner typ, ett ständigt räknande. Äta eller dricka minsta bit, ständigt räknande. Dränker mig i matte som att konstant plugg skulle lösa något alls. Som om.

Lärde mig om något som kallas seed bank på ekologi lektionen idag. Det är fröbank på svenska. Och den ligger på Svalbard. Fröbank på norsk kanske. Jag läste om en kvinna på Svalbard en gång. Havremjolk kostade en förmögenhet och man fick inte föda där, inte dö heller för den delen. Svalbard, alltså bara ett kapitel i någon bok. Alltså FAN om allt bara varit så strukturerat. En uppsats ska ha början, huvud poäng X 3 och slutsats. Jag har inte ens en rubrik, den bestämma ju sist. Om jag kunde få minst en huvudpoäng gratis, skulle jag minska hjärnkapaciteten och kunna lägga tid på annat, typ äventyrsbad. Inte konstigt att man förväntas plugga 15 år, livet ska ändå bara formas så.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mnova med Poeter.se id #231880 innehar upphovsrätten